

Братя Грим

Младоженецът разбойник

Живял някога един мелничар. Той имал красива дъщеря. Когато пораснала, баща ѝ решил да я омъжи. „Ако се намери някой добър и порядъчен момък, ще я омъжа за него“ – помислил си той.

Веднъж пристигнал от далече млад мъж, който изглеждал заможен. Мелничарят не се замислил много и му обещал ръката на дъщеря си. Ала девойката не обичала своя годеник и никак не го харесвала. Само като го погледнела или като си помислела за него, страх свивал сърцето ѝ.

Един ден той ѝ казал:

– Вече си моя годеница, а нито веднъж не си ми дошла на гости.

Девойката отговорила:

– Но аз не зная къде е твоят дом.

Годеникът казал:

– Моят дом е сред тъмната гора.

Тогава девойката казала, че няма да може да намери пътя сама.

– Следващата неделя трябва да дойдеш при мен – казал годеникът.
– Вече съм поканил гости, а за да не се загубиш, ще посипя пепел по пътя.

Дните отминали бързо и в неделя девойката се приготвила за път. Но тя толкова се страхувала да не се загуби в гората, че напълнила джобовете си с грахови зърна, за да ѝ показват пътя. Вървяла почти цял ден. Най-сетне видяла къщата на своя годеник, която се издигала в най-тъмната част на гората. Изглеждала мрачна и неудобна. Девойката влязла в къщата, но вътре нямало никого и било съвсем тихо. Изведнъж се чул глас:

– Огледай се, дете красиво,
тук място е разбойническо,
диво!

Девойката се огледала и видяла, че говори една птица, затворена в клетка. А птицата повторила:

– Огледай се, дете красиво,
тук място е разбойническо,
диво!

Девойката тръгнала из стаите, надниквала във всеки ъгъл, ала навсякъде било пусто. Накрая слязла в избата и видяла една старица.

– Кажи ми, бабо, тук ли живее моят годеник? – попитала тя.

– Ах, бедничката – отговорила старицата, – да знаеш само къде си попаднала! Това е разбойническо свърталище. Мислиш си, че си младоженка и че ще празнуваш сватба, но те очаква смърт. Виждаш ли този голям котел с вода навън? Когато разбойниците се върнат, ще те разкъсат на парчета, ще те сварят и ще те изядат. Ако не ти помогна, загубена си!

Старицата станала и скрила девойката зад една бъчва, където никой не можел да я забележи.

– Стой тихо – казала тя. – Само ако помръднеш, свършено е с теб! През нощта, когато разбойниците заспят, ще избягаме. Отдавна чакам удобен случай.

В този миг разбойниците влезли в къщата. Те влачели някакво момиче и били толкова пияни, че не обръщали внимание на неговите викове. Дали му да пие от три кани с бяло, червено и кехлибарено вино. Щом изпило виното, то паднало мъртво на земята. Разбойниците разкъсали дрехата му, разкъсали тялото му на парчета и ги посолчили.

В това време девойката седяла зад бъчвата и треперела от ужас, защото разбрала какво я очаква, ако разбойниците я намерят. Изведнъж един от разбойниците забелязал златен пръстен на малкия пръст на мъртвото момиче. Опитал се да го извади, но не успял. Взел ножа и отрязал пръста ѝ. Ала пръстът отхвъркнал нагоре и паднал зад бъчвата в нозете на девойката. Разбойниците запалили свещ и започнали да го търсят, но не го намерили.

– Потърсихте ли зад бъчвата? – попитал един от тях.

Тогава старицата извикала:

– Я по-добре седнете да ядете! Ще го потърсите утре. Пръстът няма как да ви избяга.

– Права е бабичката – съгласили се те и седнали да ядат.

И понеже старицата сипала във виното им сънотворни билки, след малко разбойниците заспали дълбоко.

Като ги чула, че хъркат, девойката тихо се измъкнала иззад бъчвата. Трябвало да мине покрай телата на разбойниците, които лежали на пода, и треперела от страх да не ги събуди. За щастие успяла да излезе невредима навън. С нея излязла и старицата. Тръгнали двете през гората, но за беда вятърът бил издухал пепелта. В това време изгряла луната и тогава граховите зърна блеснали на светлината. Те намерили пътя и на сутринта пристигнали в мелницата. Девойката със сълзи на очи разказала на баща си за ужасната нощ, която била преживяла.

След няколко дни трябвало да отпразнуват сватбата. Годеникът

дошъл, дошли и много гости. Седнали на трапезата и решили всеки да разкаже по нещо, за да стане по-весело. Младоженецът казал на девойката:

– Е, мила моя, нима не знаеш някоя интересна история? Разкажи ни и ти нещо.

– Ще ви разкажа един сън – отговорила тя. – Сънувах, че вървя през гората. Вървах дълго и стигнах до една къща. Влязох вътре и видях, че на стената виси клетка, в която има птица. Изведнъж птицата проговори!

– Огледай се, дете красиво,
тук място е разбойническо,
диво!

Птицата повтори тези думи още веднъж. После влязох във всички стаи, но те бяха празни. Накрая слязох в избата. Там седеше една старица. Попитах я дали в къщата живее моят годеник, а тя ми отговори, че годеникът ми живее в тази къща и че се кани да ме убие и после да ме изяде. Но, мили, това е само сън. Тогава старицата ме скри зад една бъчва. Тъкмо се бях притаила, когато разбойниците влязоха, влачейки със себе си някакво момиче. Дадох на момичето да пие бяло, червено и кехлибарено вино и щом изпи виното, то падна мъртво на земята. Но, мили, това е само сън. След това накъсаха момичето на парчета и ги посипаха със сол. Един от разбойниците видя, че на пръста ѝ има златен пръстен. Опита се да го извади, но понеже не успя, взе нож и отрязва пръста. Ала пръстът подскочи нагоре и падна зад бъчвата в нозете ми. Ето го!

В този миг младоженецът пребледнял, скочил и хукнал да бяга, но гостите го заловили и го отвели в съда. Там, заедно с другите разбойници, го осъдили на смърт.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Der Räuberbräutigam

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2478>]